

Skägg

Av Stig-Arne Sköldberg

Min bästa kamrat vad är det som skett,
jag känner dig knappast igen?
Du verkar vara från sans och från vett,
så låt mig få höra, min vän.

Din haka är rispig med rodnande sår
där du förr haft ditt vildvuxna skägg.
Jag såg att det fanns där så sent som igår.
Har du varit i slagsmål med drägg?

Nu ska du få höra, min käre bror,
mig maran har ridit i natt.
Dock inte den maran du tänker och tror
nej, hon jag till hustru min tatt.

Mitt skägg blivit yvigt och långt, det är sant,
men prydde mig väl på nåt vis.
Så igår efter kvällsvard jag kysste min tant,
hon skrek som en stucken gris.

Att kyssa en rotborste, skrek hon, så gällt,
där vi låg i vår lilla alkov.
Det roar mig inte i kväll speciellt,
så ta du och vänd dig och sov

Så oskyldigt var jag och somnade sött.
Sen min hustru klippte och skar.
Bladet på kniven måhända var slött.
Se, bara polisonger kvar.